

РЕШЕНИЕ

№ 265

гр. София, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Теодора Кръстева

Членове: Светлин Михайлов
Мирослава Кацарска

при участието на секретаря Теодора Т. Ставрева
като разгледа докладваното от Светлин Михайлов Въззивно търговско дело
№ 20231001000167 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 от ГПК.

Образувано е по повод постъпил въззивна жалба от А. Г. К., синдик на „Пап тех“ ЕООД (н), с която обжалва решение № 1 141 от 14.10.2022 г., постановено по т.д. № 146/22 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 8 състав, с което съдът е признал за установено по искове с правно основание чл. 694, ал. 2, т. 1 от ТЗ, предявени от Национална агенция за приходите против ответника „Пап тех“ ЕООД (в несъстоятелност), че предявените и приети в производството по несъстоятелност на "Пап тех" ЕООД (в несъстоятелност) публични вземания в общ размер на 146 359.50 лв., от които главници в размер на 105 323.59 лв. и лихва до 15.09.2021 г. в размер на 41 035.91 лв., както и лихвите до окончателното погасяване на главниците от 105 323.59 лв., са с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, с оглед наложени запори по издадените от публичен изпълнител при ТД на НАП постановления за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С190022-022-0001224/17.01.2019 г., вписан в ЦРОЗ под № 2019050202446, с изх. № С190022-022-0010642/21.02.2019 г., вписан в ЦРОЗ под № 2020081202088, с изх. № С190022-022-0059750/16.07.2019 г., вписан в ЦРОЗ под № 2020081202128, с изх. № С200022-022-0028313/20.05.2020 г., вписан в ЦРОЗ под № 2020091001594, и с изх. № С200022-023-0002097/02.07.2020 г., вписан в ЦРОЗ под № 2020091001634, осъдил е на основание чл. 694, ал. 7 от ТЗ "Пап тех" ЕООД (в несъстоятелност) да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски градски съд държавна такса в размер на 1 463.60 лв. и в случай на служебно издаване на изпълнителен лист държавна такса в размер

на 5 лв. и е осъдил на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК "Пап тех" ЕООД (в несъстоятелност) да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 100 лв. - разноски по делото.

В жалбата се твърди, че с атакуваното решение неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди, че съдът неправилно е приел, че разпоредбата на чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ предоставя възможност на държавата чрез НАП да се удовлетвори предпочитително от наложения заповор или възрана, вписани по реда на ЗОЗ. В тази връзка твърди, че разпоредбата следва да се тълкува корективно, тъй като вписаните заповори имат по своя характер обезпечителни мерки и въз основа на тях в полза на кредитора не възникват право на предпочитително удовлетворение. Оспорва изводите на съда по отношение извода, че вписаните преди откриването на производство по несъстоятелност заповори по реда на ЗОЗ представляват привилегия, тъй като съгласно разпоредбата на чл.638, ал.4 от ТЗ вписаните обезпечителни мерки в индивидуалното принудително изпълнение са непротивопоставими на кредиторите на неплатежоспособния длъжник. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното като незаконосъобразно и вместо него постанови ново, с което да отхвърли претенциите на НАП.

Ответниците по въззивната жалба Национална агенция за приходите и „Пап тех“ ЕООД (н) редовно уведомени за същата не взимат становище.

Съдът след като се съобрази с доводите на страните и обсъди събраните по делото писмени доказателства, съобразно разпоредбата на чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с атакуваното решение № 1 141 от 14.10.2022 г., постановено по т.д. № 146/22 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 8 състав, че съдът е признал за установено по искове с правно основание чл. 694, ал. 2, т. 1 от ТЗ, предявени от Национална агенция за приходите против ответника „Пап тех“ ЕООД (в несъстоятелност), че предявените и приети в производството по несъстоятелност на "Пап тех" ЕООД (в несъстоятелност) публични вземания в общ размер на 146 359.50 лв., от които главници в размер на 105 323.59 лв. и лихва до 15.09.2021 г. в размер на 41 035.91 лв., както и лихвите до окончателното погасяване на главниците от 105 323.59 лв., са с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, с оглед наложени заповори по издадените от публичен изпълнител при ТД на НАП постановления за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С190022-022-0001224/17.01.2019 г., вписан в ЦРОЗ под № 2019050202446. с изх. № С190022-022-0010642/21.02.2019 г., вписан в ЦРОЗ под № 2020081202088, с изх. № С190022-022-0059750/16.07.2019 г., вписан в ЦРОЗ под № 2020081202128, с изх. № С200022-022-0028313/20.05.2020 г., вписан в ЦРОЗ под № 2020091001594. и с изх. № С200022-023-0002097/02.07.2020 г., вписан в ЦРОЗ под № 2020091001634, осъдил е на основание чл. 694, ал. 7 от ТЗ "Пап тех" ЕООД (в несъстоятелност) да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски градски съд държавна такса в размер на 1 463.60 лв. и в случай на служебно издаване на изпълнителен лист държавна такса в размер на 5 лв. и е

осъдил на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК "Пап тех" ЕООД (в несъстоятелност) да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 100 лв. - разноски по делото.

Не се спори между страните, а се установява и от доказателствата по делото, че производството по несъстоятелност по отношение на длъжника "Пап тех" ЕООД е открито с решение № 260022 от 17.09.2020 г., постановено по т.д. № 853/20 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 7 състав, вписано в Търговския регистър на 18.09.2020 г.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото (молба за предявяване на вземания и доказателства към нея), че върху имуществото на длъжника са наложени с постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С190022-022-0001224/17.01.2019 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП, вписан в ЦРОЗ под № 2019050202446; с постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С190022-022-0010642/21.02.2019 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП е вписан в ЦРОЗ под 2020081202088; с постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С190022-022-0059750/16.07.2019 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП, вписан в ЦРОЗ под № 2020081202128; с постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С200022-022- 028313/20.05.2020 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП, вписан в ЦРОЗ под № 2020091001594; с постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С200022-023-0002097/02.07.2020 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП, вписан в ЦРОЗ под № 2020091001634.

Не се спори между страните, а се установява и от удостоверение № 1464579/21.09.2021 г., издадено от ЦРОЗ и удостоверение № 1464584/21.09.2021 г., издадено от ЦРОЗ, че наложените запори са вписани в ЦРОЗ на 02.05.2019 г., на 12.08.2020 г. и на съответно на 10.09.2020 г., т.е. преди откриване на производството по несъстоятелност на длъжника на 17.09.2020 г.

От правна страна:

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

С атакуваното решение № 1 141 от 14.10.2022 г., постановено по т.д. № 146/22 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 8 състав, че съдът е признал за установено по искове с правно основание чл. 694, ал. 2, т. 1 от ТЗ, предявени от Национална агенция за приходите против ответника „Пап тех“ ЕООД (в несъстоятелност), че предявените и приети в производството по несъстоятелност на "Пап тех" ЕООД (в несъстоятелност) публични вземания в общ размер на 146 359.50 лв., от които главници в размер на 105 323.59 лв. и лихва до 15.09.2021 г. в размер на 41 035.91 лв., както и лихвите до окончателното погасяване на главниците от 105 323.59 лв., са с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, с оглед наложени запори по издадените от публичен изпълнител при ТД на НАП постановления за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С190022-022-0001224/17.01.2019 г. вписан в ЦРОЗ под № 2019050202446. с изх. № С190022-022-0010642/21.02.2019 г., вписан в ЦРОЗ под № 2020081202088, с изх. №

C190022-022-0059750/16.07.2019 г., вписан в ЦРОЗ под № 2020081202128, с изх. № C200022-022-0028313/20.05.2020 г., вписан в ЦРОЗ под № 2020091001594. и с изх. № C200022-023-0002097/02.07.2020 г., вписан в ЦРОЗ под № 2020091001634, осъдил е на основание чл. 694. ал. 7 от ТЗ “Пап тех” ЕООД (в несъстоятелност) да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски градски съд държавна такса в размер на 1 463.60 лв. и в случай на служебно издаване на изпълнителен лист държавна такса в размер на 5 лв. и е осъдил на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК “Пап тех” ЕООД (в несъстоятелност) да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 100 лв. - разноси по делото.

По допустимостта и основателността на подадената жалба:

По отношение на допустимостта на подадената въззивна жалба, съдът намира, че същата е процесуално допустима, като подадена в установените от закона срокове и от упълномощено лице. Атакуваното решение е валидно и допустимо. Предявеният иск е допустим, доколкото ищецът Национална агенция за приходите, ответник по жалбата в настоящото производство се легитимира като кредитор на несъстоятелния длъжник „Пап тех“ ЕООД (н) с предявени и приети по предвидения в закона ред вземания, както и своевременно е оспорил реда за удовлетворяване на процесните публични вземания, като с определение по чл. 692, ал. 2 и 3 от ТЗ възразението му по чл. 690 от ГПК е оставено без уважение. Трайна е съдебната практика, че предмет на иска по чл. 694 от ТЗ може да бъде и само поредността за удовлетворяване на приетото вземане, когато кредиторът твърди, че тя е различна от определената от синдика такава (с определение № 374 от 13.06.2014 г. по ч. т. д. № 599/2014 г., Т. К., II т. о. на ВКС, по аргумент от разпоредбата на чл. 726, ал. 2 от ТЗ, е призната допустимостта на иск за установяване на привилегиите, определяне поредността на удовлетворяване на вземането, различна от определената от синдика, респективно в определението на съда по чл. 692, ал. 4 ТЗ, вкл. и поради това, че се отнася до установяване на акцесорно право, за което ищецът има правен интерес, а не до факт).

отношение на приложението на чл.638, ал.4, изр.3 от ТЗ, както и с липсата на корективно тълкуване на разпоредбата на чл.722, ал.1, т.1 и чл.724 от ТЗ. По отношение на наведените доводи за незаконосъобразност на решението, съдът намира, че същите са неоснователни по следните съображения:

Липсва спор в доктрината и съдебната практика, че с разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ законодателят е предвидил право на предпочтително удовлетворение за вземанията, обезпечени със залог или ипотека, или заповест или възбрана, вписани по реда на Закона за особените залози. Такива кредитори се удовлетворяват от получената сума при реализацията на обезпечението. В доктрината съществува становище за корективно тълкуване на нормата на чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, което радикално отрича привилегиования характер на вземанията, обезпечени със заповест или възбрана, вписани по реда на ЗОЗ, по съображения, основани на тълкуването на чл. 12, ал. 2 от ЗОЗ. Приема се, че последица от вписването на заповеста е противопоставимостта на правата на обезпечения кредитор по отношение на кредитор, в чиято полза е учреден по-късно особен залог върху заповестуваното имущество, а не привилегиованият удовлетворяване на кредитора с вписан обезпечителен

запор от стойността на запорираните вещи, доколкото в тази хипотеза, при принудително изпълнение заложникът кредитор има качеството на хирографарен, а не на обезпечен. Така възприетото тълкуване изхожда от целта на вписването на обезпечителните мерки по реда на ЗОЗ, което не е насочено към възникване на право на предпочтително удовлетворяване, а към разрешаване на конкуренцията между различните способи на принудително реализиране на заложното право, тъй като насочването на принудително изпълнение по реда на ГПК или ДОПК осуетява пристъпването към изпълнение от страна на заложникът кредитор, ако то не е вписано от заложникът кредитор преди това (арг. от чл. 32а от ЗОЗ). С оглед на така възприетото в съдебната практика, вкл. от съставите на Върховен касационен съд се налага извода, че след като от вписания по реда на ЗОЗ запор не произтича привилегия за удовлетворяване вземането на кредитора, в чиято полза е вписан, от него не възниква такова право на кредитора и в производството по несъстоятелност. Възприетият извод се подкрепя и от уредбата на обезпечителния запор в ГПК, от който произтича само качеството на обезпечения кредитор на присъединен вискател, когато изпълнението е насочено върху предмета на обезпечението, както и задължение на съдебния изпълнител да запази припадащата му се от изпълнението сума и да му я предаде, след като представи изпълнителен лист (чл. 459 от ГПК). Той кореспондира и на разпоредбите на чл. 217, ал. 1 и 3 и чл. 194, ал. 5 от ДОПК, които също не регламентират привилегия на вземанията, обезпечени със запор, наложен от публичния изпълнител, както и от нормата на чл. 724 от ТЗ, която третира като привилегировани само заложникът и ипотечарният кредитор, но не и кредиторът, в чиято полза е наложен обезпечителен запор (в този смисъл определение № 519 от 15.11.2019 г. по т. д. № 515/2019 г., Т. К., I т. о. на ВКС).

Съдът обаче намира, че с оглед наведените във въззивната жалба твърдения за незаконосъобразност на атакуваното решение, следва да се произнесе по основателността на предявения иск, с оглед редакция на чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, даваща привилегия на вземанията, обезпечени със запор или възбрана, вписани по реда на ЗОЗ, за удовлетворяване на кредитора от сумата, получена при реализацията на обезпечението. Доводите изложени в жалбата са основателни.

Вписването на процесните обезпечителни мерки, наложени по реда на ДОПК е недопустимо. Основание за вписването им е нормата на чл. 26, ал. 3, т. 11 от ДОПК (ДВ, бр. 108 от 2007 г., в сила от 19.12.2007 г., изм. - ДВ, бр. 100 от 2008 г.), която предвижда, че в ЦРОЗ се вписва запорът, наложен по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. С новелата на цитираната норма от ДВ, бр. 105 от 2016 г., в сила от 30.12.2016 г., е отпаднала възможността за вписване на наложените по реда на ДОПК обезпечителни запори. В случая вписването на запорите е извършено след датата на влизане в сила на изменението на ДОПК, към която дата ЗОЗ не предвижда такава възможност, което обуславя и недопустимост на извършеното вписване.

От друга страна съгласно чл. 638, ал. 4 от ТЗ, наложените в изпълнителното производство запори и възбрани са непротивопоставими на кредиторите на несъстоятелността. В същата норма е установена изрична забрана за налагане на

обезпечителни мерки по реда на Гражданския процесуален кодекс или Данъчно-осигурителния процесуален кодекс върху имуществото на длъжника след откриване на производство по несъстоятелност. Натрупаната до настоящият момент практика, застъпва становището, че вписването на запор има за последица противопоставимост на правата на обезпечения кредитор (чл. 12, ал. 2 и чл. 30, ал. 1 ЗОЗ), но той не променя качеството си на хирографарен такъв. Целта на вписването на обезпечителните мерки по реда на ЗОЗ не е да създаде право на предпочтително удовлетворяване, а на предимство при конкуренция между различните способи на принудително изпълнение върху същото имущество. Вискателят, вписал запор по реда на ЗОЗ, няма специални права и привилегии спрямо останалите кредитори на несъстоятелността, защото наложените в изпълнителното производство запори са непротивопоставими на кредиторите на несъстоятелността (чл. 638, ал. 4, изр. 2 ТЗ).

По изложените съображения, настоящият състав намира, че атакуваното решение е незаконосъобразно и като такова следва да се отмчени, като вместо него се постанови ново, с което предявеният от Националната агенция за приходите иск се отхвърли като неоснователен.

С оглед изхода на спора и на основание чл.694, ал.7, изр.3-то от ТЗ се дължи държавна такса от ищеца, но с оглед характера на вземанията и на основание чл.84, ал.1 от ГПК същият не следва да бъде осъждан да заплаща такава в размер на 1 463.60 лв. за първа инстанция и в размер на 731.80 лв.

Водим от гореизложеното Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1 141 от 14.10.2022 г., постановено по т.д. № 146/22 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 8 състав, като **незаконосъобразно и неправилно и вместо него постановява:**

ОТХВЪРЛЯ предявените от Национална агенция за приходите, с адрес: гр. София, бул. „Княз .А. Дондуков“ № 52 против “Пап тех” ЕООД (в несъстоятелност), ЕИК 203299392, със седалище и адрес на управление: гр. София. Столична община, район "Възраждане ", ж.к. “Сердика”, бл. 16, ет. 5, ап. 18 обективно съединени, при условията на кумулативното обективно съединяване искове с правно основание чл. 694. ал. 2. т. 1 от ТЗ за признаване за установено по отношение на неплатежоспособния „Пап тех“ ЕООД (н), че предявените и приети в производството по несъстоятелност на "Пап тех“ ЕООД (в несъстоятелност) публични вземания в общ размер на 146 359.50 лв., от които главници в размер на 105 323.59 лв. и лихва до 15.09.2021 г. в размер на 41 035.91 лв., както и лихвите до окончателното погасяване на главниците от 105 323.59 лв., са с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, с оглед наложени запори по издадените от публичен изпълнител при ТД на НАП постановления за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С190022-022- 0001224/17.01.2019 г. вписан в ЦРОЗ под № 2019050202446, с изх. № С190022-022-0010642/21.02.2019 г., вписан в ЦРОЗ под № 2020081202088, с изх. № С190022-022-0059750 16.07.2019 г., вписан в ЦРОЗ под № 2020081202128, с изх. № С200022-022-0028313 20.05.2020 г., вписан в ЦРОЗ под № 2020091001594 и с изх. № С200022-023-0002097/02.07.2020 г., вписан в ЦРОЗ под № 2020091001634.

Решението е постановено при участието на синдика на „Пап тех“ ЕООД (н)

А. Г. К., на основание чл.694, ал.4 от ТЗ.

Решението не подлежи на касационно обжалване, на основание чл.280, ал.3, т.1, предл.2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____